

ΚΟΣΜΙΑ ΚΑΙ... ΜΗ

Γράφει και επιμελείται ο Γιώργος Χατζηβασίλης

ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΑ ΔΡΑΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΛΛΕΙΨΗ ΣΤΕΓΗΣ

Από πυρηνικά υποβρύχια πάμε καλά, από έλλειψη σπιτιών υποφέρουμε

Πριν συνεχίσω το σημερινό άρθρο θα ήθελα να προτείνω το ελβετικό σύστημα διοίκησης, όπου οι πολίτες αποφασίζουν με δημοψηφίσματα αν εγκρίνουν κυβερνητικές προτάσεις. Στην Αυστραλία, οι πολίτες δίνουν το δικαίωμα σε πολιτικούς αμφιβόλου ποιότητας πολλές φορές να αποφασίζουν ακόμη και το μέλλον μας για να μην πω και τού έθνους. Ας αγοράζαμε ένα πυρηνικό υποβρύχιο λιγότερα και με το κόστος τού υποβρυχίου μια συνετή κυβέρνηση θα μπορούσε να προσφέρει χιλιάδες διαμερίσματα με υποφερτό ενοίκιο σε οικογένειες που κινδυνεύουν να ξεσπιτωθούν.

Τα γράφω αυτά επειδή διαβάζω τα οικογενειακά δράματα που ζουν συμπολίτες μας στο Σίδνεϊ και πιθανότατα στην υπόλοιπη Αυστραλία από την έλλειψη κατοικιών προς ενοικίαση και την κάθετη αύξηση στα ενοίκια που έγιναν απαγορευτικά για οικογένειες με μικρό εισόδημα.

Πρόκειται για μεγάλο κοινωνικό πρόβλημα που δεν πλήττει μόνο συνταξιούχους, ανάπηρους και άνεργους με τις οικογένειές τους, για πρώτη φορά στα 66 χρόνια που ζω σ' αυτή τη χώρα.

Είναι τόσο μεγάλη η αδιαφορία των πολιτικών που δεν υπάρχει μέριμνα ούτε για τα παιδιά και μόνο στη ΝΝΟ ζουν 9.000 άστεγα νεαρά άτομα.

Τί μάς λέει αυτό; Πως οι πολιτικοί μας ενδιαφέρονται μόνο για τους έχοντες και κατέχοντες να πληρώνουν μικρότερους φόρους και όχι για την ανακούφιση αυτών που δεν έχουν πού την κεφαλήν κλίνει.

Τα αίτια τού προβλήματος με την έλλειψη στέγης είναι πολλά, κυρίως η φτώχεια, ασθένειες, οικογενειακά προβλήματα και τώρα η κάθετη αύξηση των ενοικίων που οφείλεται στην έλλειψη σπιτιών προς ενοικίαση.

Σύμφωνα με έρευνα τού Real Estate Institute of NSW, δείχνει πως το ποσοστό σπιτιών προς ενοικίαση μειώθηκε

Ενώ την ίδια ώρα ο αριθμός των ενοικιαστών αυξήθηκε κατά 28% σύμφωνα με αναφορά τού PropTrack τον Ιούνιο φέτος.

στο ιστορικά χαμηλό 1,7%. Ενώ την ίδια ώρα ο αριθμός των ενοικιαστών αυξήθηκε κατά 28% σύμφωνα με αναφορά τού PropTrack τον Ιούνιο φέτος. Η μείωση τού αριθμού σπιτιών προς ενοικίαση είχε συνέπεια την κατακόρυφη αύξηση των ενοικίων που άφησε χωρίς σπίτι όσους δεν μπορούν να πληρώσουν τα μεγάλα ενοίκια.

«Δεν έχουμε δει πολλά - πολλά χρόνια τέτοια αύξηση των ενοικίων», δήλωσε ο Matthew Everingham, διευθύνων σύμβουλος τής Richard Matthews Real Estate και συνέχισε:

«Ενώ οι αυξήσεις στα ενοίκια είναι δύσκολες για τους ενοικιαστές, το κόστος και για τους ιδιοκτήτες έχει αυξηθεί σημαντικά. Πιστεύω ότι έλλειψη αρκετών σπιτιών προς ενοικίαση είναι ο καταλύτης στην ανταγωνιστική φύση τής αγοράς για τα ενοίκια. Αν δεν υπάρχουν αρκετά σπίτια για ενοικίαση, ενώ υπάρχει ένας μεγάλος αριθμός ανθρώπων που ψάχνουν για σπίτι, τότε αυτοί ασφαλώς θα αντιμετωπίσουν τα μεγάλα ενοίκια.»

Ο κ. Everingham είπε πως οι ενδιαφερόμενοι για ένα σπίτι προς ενοικίαση αυξή-

θηκαν από τέσσερα ή πέντε άτομα στα 40 ή και 50. Γι' αυτό περισσότερα άτομα μετακομίζουν μακρύτερα στα δυτικά προάστεια για να πληρώνουν φθηνότερο ενοίκιο.

Η ακαδημαϊκός Nicole Gurran στο πανεπιστήμιο τού Σίδνεϊ, δήλωσε ότι η μείωση στα ποσοστά ιδιοκτησίας σπιτιών είναι η σημαντικότερη αιτία για τον ανταγωνισμό που υπάρχει στην ενοικίαση ενός σπιτιού.

«Αποκλείσαμε από την αγορά σπιτιών άτομα που ενώ θα προτιμούσαν να αγοράσουν ένα σπίτι τώρα είναι δέσμοι των ενοικίων, μαζί με αυτούς που δεν έχουν το αναγκαίο εισόδημα για να αγοράσουν σπίτι, αλλά ούτε και να ενοικιάσουν», είπε η κα Gurran.

«Τώρα έχουμε μικρομεσαίες οικογένειες να ανταγωνίζονται στην ίδια αγορά με αυτούς που έχουν μεγάλο εισόδημα και φυσικά μπορούν να πληρώνουν τα μεγάλα ενοίκια.» Πάντως, η κα Gurran προτείνει την επέκταση τού κυβερνητικού επιδόματος ενοικίου σαν την πιο γρήγορη άμεση λύση τού προβλήματος.

Βέβαια, η αύξηση στα ενοίκια θα ήταν υποφερτή αν οι μικρομεσαίοι πολίτες δεν αντιμετώπιζαν και αυξήσεις στα τρόφιμα, στον ηλεκτρισμό και αέριο, στην βενζίνη και σε οτιδήποτε είναι αναγκαίο για μια οικογένεια, ενώ οι μισθοί αυξάνονται με το σταγονόμετρο.

Γι' αυτό λέω πως οι πολιτικοί μας θα πρέπει να έχουν την έγκριση των πολιτών για αποφάσεις τους, που πολλές φορές βρίσκονται στα όρια τού φαιδρού για να μην χρησιμοποιήσω πιο σκληρή έκφραση. Όταν προσπαθούν να λύσουν τα προβλήματα τού κόσμου όλου, αντί να ασχολούνται με τα τού οίκου τους.

Υ.Γ.: Είμαι πραγματικά περίεργος τί θα περιέχει ο πρώτος Προϋπολογισμός τής νέας Εργατικής κυβέρνησης που θα ανακοινωθεί τον Οκτώβριο για την ανακούφιση των νοικοκυριών. Τα οποία, χωρίς υψηλή προστασία κινδυνεύουν να ξεσπιτωθούν, από τον καλπάζοντα πληθωρισμό.

Σοφά λόγια

«Ουκ έτι ιατρικήν είδέναι, όστις μη οίδεν ό τι εστί άνθρωπος.» - (Είναι αδύνατο να ξέρει την ιατρική αυτός που δεν ξέρει ακριβώς τι είναι ο άνθρωπος.) - Ιπποκράτης, 460-370 π.Χ., Πατέρας τής Ιατρικής.

Ανάγωγα

Εγγραψε ο Τάσος Παππάς στην «Εφημερίδα των Συντακτών» «Ο Βρετανός Τζόνσον και ο Αυστριακός Κουρτς -αμφότεροι δεξιό- παραιτήθηκαν για πολύ λιγότερα. Ο δικός μας;»

Καλό!

Πώς αντιδρά ένας Άγγλος, Αμερικανός, αρκετοί άλλοι... και φυσικά ένας Έλληνας, όταν πέφτει μια μύγα στο καφέ τους; 1. Άγγλος: Πετάει την κούπα με τον καφέ και φεύγει από την καφετέρια. 2. Αμερικανός: Βγάζει τη μύγα και συνεχίζει να πίνει τον καφέ του. 3. Κινέζος: Τρώει τη μύγα και πετάει τον καφέ. 4. Παλαιστίνιος: Πίνει τον καφέ μαζί με τη μύγα. 5. Σκοτσέζος: Πάνει τη μύγα και τη σφίγγει φωνάζοντας «φτύσε τον καφέ μου ρε!» 7. Έλληνας: Κατεβάζει μπινελίκια στην γυναίκα του και πάει στη μάνα του να πει ένα καφέ της προκοπής.

